

Arrest

nr. 207 922 van 21 augustus 2018
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. KOLESNIKOVA
Paul-Emile Jansonstraat 37
1050 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 14 mei 2018 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 22 februari 2018 tot afgifte van een inreisverbod (bijlage 13*sexies*), aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 22 februari 2018.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 16 mei 2018 met refertenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 juni 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 augustus 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. KOLESNIKOVA, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE WILDE, die *loco* advocaten D. MATRAY en C. PIRONT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 22 februari 2018 wordt verzoekster, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, aangetroffen in illegaal verblijf nadat zij de grens overschreden heeft en toegekomen is in België. Er wordt een administratief verslag vreemdelingencontrole opgesteld.

Op 22 februari 2018 wordt ten opzichte van verzoekster een bevel genomen om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13*septies*).

Op 22 februari 2018 wordt ten opzichte van verzoekster een inreisverbod genomen (bijlage 13sexies). Dit is de bestreden beslissing:

"INREISVERBOD

Aan de Mevrouw, die verklaart te hetend;

Naam : P. voornaam : K. geboortedatum : (...)1986 nationaliteit: Russische Federatie

In voorkomend geval, ALIAS:

wordt een inreisverbod voor 3 jaar opgelegd,

*voor het grondgebied van België, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen*2) tenzij hij/zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.*

De beslissing tot verwijdering van 22/02/2018 gaat gepaard met dit inreisverbod

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

Artikel 74/11, §1, tweede lid, de beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod omdat:

x 1 ° voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan en/of;

2° een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de Belgische autoriteiten om haar aanwezigheid te melden.

Betrokkene heeft nooit een poging ondernomen haar verblijf te regulariseren.

Betrokkene is op heterdaad betrapt voor gebruik van valse documenten. (PV BR.55.FC.001903/2018) van de politie zone van SPC Brussel)

Gezien het bedrieglijk karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene verklaart bij een vriend te verblijven in Beringen maar dat haar eigenlijke doel is om door te reizen naar het Verenigd Koninkrijk. Het loutere feit dat betrokkene banden heeft gecreëerd met België valt niet onder de in artikel 8 van EVRM geboden bescherming. De 'gewone' sociale relaties worden door deze bepaling niet beschermd.

Redenen waarom haar een inreisverbod wordt opgelegd.

drie jaar

Om de volgende reden(en) gaat het bevel gepaard met een inreisverbod van drie jaar:

Gezien het bedrieglijk karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene heeft niet getwijfeld om op illegale wijze in België te verblijven en om de openbare orde te schaden. Gelet op al deze elementen, het belang van de immigratiecontrole en het handhaven van de openbare orde, is een inreisverbod van 3 jaar proportioneel."

Op 4 maart 2018 wordt verzoekster gerepatriëerd.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De verwerende partij werpt in de nota een exceptie op van laattijdigheid:

"Artikel 39/57, §1, 1° van de wet van 15.12.1980 stelt dat: « De in artikel 39/2 bedoelde beroepen worden ingediend bij verzoekschrift binnen dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing

waartegen ze zijn gericht. Het verzoekschrift wordt ingediend binnen [tien dagen] na de kennisgeving van de beslissing waartegen het is gericht :

1° indien het beroep is ingediend door een vreemdeling die zich op het ogenblik van de kennisgeving van de beslissing bevindt in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of die ter beschikking is gesteld van de regering;"

Verzoekster voert ten onrechte aan dat zij niet wist dat zij een inreisverbod gekregen had. Volgens verzoekster is de kennisgeving van de beslissing 16.04.2018, toen haar raadsman een aanvraag ingediend had aan verweerster.

In casu is de bestreden beslissing echter op 22.02.2018 betekend aan verzoekster (stuk 1) zodat het beroep laattijdig is ingediend.

Verzoeksters bewering dat zij niet de ondertekenaar is van de kennisgeving van het inreisverbod zijn noch gestaafd noch bewezen en zijn bovendien zeer onbetrouwbaar. In tegendeel vloeit uit het dossier voort dat de bestreden beslissing wel degelijk op 22.02.2018 aan verzoekster betekend werd.

Huidig beroep is bijgevolg onontvankelijk."

2.2. In het verzoekschrift zet verzoekster in dit verband het volgende uiteen:

"1. Aangaande de ontvankelijkheid van het beroep:

a. Ratione temporis

Verzoekster wist niet dat zij een inreisverbod gekregen heeft. Gezien zij in april 2018 naar EU wou reizen maar zij kreeg aan de grens een inreisverbod stempel in haar paspoort. Als zij wist dat zij een inreisverbod had zou zij nooit de kosten gemaakt hebben om een ticket te kopen en reizen naar EU. Toen zij deze stempel gekregen heeft, heeft zij contact opgenomen met een advocaat in België om te vragen hoe het komt dat zij niet naar de EU mag reizen. Haar raadsman heeft een aanvraag ingediend aan DVZ en op 16 april 2018 heeft zij bijlage 13 sexies gekregen waaruit blijkt dat verzoekster een inreisverbod heeft. Dus verzoekster is via haar advocaat te weten gekomen dat er een inreisverbod door de Belgische autoriteiten opgelegd is en dat zij een beroepstermijn van 30 dagen heeft. Dus is de kennisgeving van de beslissing van DVZ werkelijk op 16 april 2018 gebeurd (zie stuk 6). Bovendien uit de bijlage 13 sexies blijkt dat dit document om 23 u 55 minuten ter kennis is gegeven aan verzoekster. Dit is geen uur om mens op de hoogte te stellen... Bovendien betwist verzoekster dat op de bijlage 13 sexies haar handtekening staat, (zie stuk 5) Gezien bovenvermelde is het moment van kennisgeving van de beslissing 16 april 2018. Daar verzoekers kennisgenomen hebben van bestreden beslissing op 16 april 2018 zodat onderhavig verzoekschrift derhalve tijdig ingediend, gezien de wettelijke termijn van 30 dagen gerespecteerd werd; Dat huidig verzoekschrift derhalve ontvankelijk is;"

2.3. Artikel 39/57, eerste lid van de vreemdelingenwet bepaalt dat het beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet worden ingediend binnen een termijn van dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het is gericht. De termijn van dertig dagen, bepaald in artikel 39/57 van de vreemdelingenwet, is van openbare orde en moet strikt worden toegepast.

Te dezen werd de bestreden beslissing van 22 februari 2018 op 22 februari 2018 aan verzoekster ter kennis gebracht. Derhalve was maandag 26 maart 2018 de uiterste datum waarop een verzoekschrift tot nietigverklaring en een vordering tot schorsing konden worden ingediend. Er moet dan ook worden vastgesteld dat het volgens de poststempel op 14 mei 2018 ingediende beroep laattijdig is (cf. RvS 25 mei 2005, nr. 144.929; J. Baert en G. Debersaques, Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid), in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, Die Keure, 1996, nr. 416). De Raad zou zijn bevoegdheid overschrijden mocht hij een laattijdig ingesteld beroep toch ten gronde behandelen (RvS 18 juni 2004, nr. 132.671).

Verzoekster heeft steeds de mogelijkheid om aan te tonen dat haar laattijdigheid aan overmacht te wijten is. Overmacht kan enkel voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de menselijke wil die door deze wil niet kon worden voorzien noch vermeden (Cass. 9 oktober 1986, RW 1987-88, 778; zie ook met de aldaar aangehaalde rechtspraak: J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid) in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 502-506).

Ter terechtzitting hierop gewezen, verwijst de raadsvrouw van verzoekster naar het verzoekschrift waarbij zij als bijlage een expertiseverslag heeft gevoegd van een Russische handschriftenexpert d.d. 11 mei 2018. Hierin wordt gesteld dat de handtekening die voorkomt op het formulier van kennisgeving van de bestreden beslissing niet de handtekening van verzoekster is, en dat als er gelijkenissen zijn, deze te wijten zijn aan vervalsing.

In dit verband wordt opgemerkt dat uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoekster op 22 februari 2018 twee documenten heeft ondertekend, namelijk de bijlage 13septies, de bijlage 13sexies, en op 26 februari 2018 een vrijwillige vertrekverklaring. De handtekening op de bijlage 13sexies stemt overeen met de handtekening op de bijlage 13septies en op de vrijwillige vertrekverklaring. Deze handtekening stemt ook overeen met de handtekening van verzoekster die voorkomt op haar paspoort.

Verzoekster kan niet worden gevolgd waar zij aanvoert dat haar handtekening niet voorkomt op de bestreden beslissing en dat de bestreden beslissing haar dus niet ter kennis werd gebracht op 22 februari 2018. Zij verduidelijkt niet waarom de handtekening op de bijlage 13septies wel van haar zou zijn maar de handtekening op de bijlage 13sexies niet, of waarom deze vervalst zou zijn.

Verzoekster voert bijgevolg geen middel of tegenbewijs aan waaruit overmacht zou kunnen blijken.

Bovendien blijkt dat op het formulier van kennisgeving van de bijlage 13sexies ook vermeld wordt dat een tolk aanwezig was die ook ondertekend heeft. Bijgevolg kan verzoekster niet voorhouden dat zij de inhoud niet kende van het formulier dat zij heeft ondertekend.

Het beroep tot nietigverklaring tegen de bestreden beslissing is bijgevolg laattijdig ingesteld. Het beroep is onontvankelijk.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig augustus tweeduizend achttien door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET